

Sag C-313/22**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

11. maj 2022

Forelæggende ret:

Elengtiko Sinedrio (revisionsret, Grækenland)

Afgørelse af:

28. januar 2022

Appellant:

ACHILLEION, hotelselskab A/S

Indstævnt:

Elliniko Dimosio (den hellenske stat)

Hovedsagens genstand

Appel til prøvelse af en afgørelse, hvormed en afdeling i revisionsretten forkastede et selskabs klage over en afgørelse om finansiel korrektion truffet af vicesekretæren for økonomi, konkurrence og søfart.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodningen om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF vedrører en national lovgivning, som fastsætter et absolut og langsigtet forbud mod overførsel af en støttemodtagende virksomheds formue i form af fast ejendom.

Præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål:

Udgør salget af en støttemodtagende virksomhed, sammen med virksomhedens formue i form af fast ejendom, i henhold til bestemmelserne i: i) artikel 30, stk. 1,

3 og 4, i forordning nr. 1260/1999 og regel nr. 1, punkt 1.9, i forordning nr. 1685/2000; ii) artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 70/2001; og iii) artikel 38 og 39, stk. 1, i forordning nr. 1260/1999, artikel 4 i forordning nr. 438/2001, artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 448/2001, artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2988/95 og artikel 14 i forordning nr. 659/1999, automatisk en så væsentlig ændring af betingelserne for gennemførelse af den samfinansierede investering i denne virksomhed, at ændringen i sig selv begrundet anvendelsen af en national bestemmelse såsom artikel 18, stk. 5, i tværministerielt dekret nr. 192249/EYS 4057/19.8.2002 (ministerielt dekret nr. 9216/EYS 916/12.2-18.2.2004), som fastsætter et absolut og langsigtet forbud mod overførsel af en støttemodtagende virksomheds formue i form af fast ejendom, idet afgørelsen om ydelse af støtte ellers kan tilbagekaldes helt eller delvist, med den konsekvens, at den indrømmede offentlige støtte tilbagesøges helt eller delvist?

Det andet spørgsmål:

Skal bestemmelserne i: i) artikel 30, stk. 4, i forordning nr. 1260/1999; ii) artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 70/2001 og punkt 4.12 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for så vidt angår princippet om en vedvarende operation af støttemodtagende små og mellemstore virksomheder; iii) artikel 38 og 39 i forordning nr. 1260/1999, artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 448/2001, artikel 1, stk. 2, artikel 2 og artikel 4 i forordning nr. 2988/95 samt artikel 14 i forordning nr. 659/1999 fortolkes således, at salget af en støttemodtagende virksomheds formue i form af fast ejendom og af virksomheden i sig selv, inden for rammerne af en intern aftale mellem virksomhedens aktionærer med henblik på at sikre virksomhedens lønsomhed, ikke medfører en væsentlig ændring af samfinansieringsoperationen eller en uretmæssig fordel for en af parterne, således at det omhandlede salg ikke udgør en uregelmæssighed eller en grund til at tilbagesøge støtten, forudsat at betingelserne for investeringens gennemførelse ikke bliver ændret, og at overførslen er omfattet af en retlig ordning, ifølge hvilken overdrageren og erhververen hæfter solidarisk for de på tidspunktet for overførslen eksisterende gældsforpligtelser og passiver?

Det tredje spørgsmål:

Kræver bestemmelserne i artikel 17, 52 og 53 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt retssikkerhedsprincippet, sammenholdt med artikel 1 i tillægsprotokol (nr. 1) til EMRK, at der opnås en korrekt afvejning mellem på den ene side foranstaltningerne til finansiel korrektion og tilbagesøgning af støtte i henhold til artikel 38, [stk. 1,] litra h), og artikel 39, stk. 1, i forordning nr. 1260/1999, artikel 2, stk. 2, i forordning nr. 448/2001, artikel 4 i forordning nr. 2988/95 og artikel 14 i forordning nr. 659/1999 og på den anden side støttemodtagerens ret til beskyttelse af »formuen«, således at støttemodtageren helt eller delvist fritages for tilbagesøgningen, selv hvis der konstateres en væsentlig ændring af den finansierede virksomhed eller en uberettiget berigelse i forbindelse med overførsel af virksomheden?

Anførte EU-retlige forskrifter

Artikel 108, stk. 3 og 4, og artikel 109 TEUF.

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«): artikel 16, artikel 17, artikel 52, stk. 1 og 3, og artikel 53.

Tillægsprotokol nr. 1 til EMRK: artikel 1, stk. 1.

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT 1995, L 312, s. 1): artikel 1, stk. 2, artikel 2, artikel 4 og artikel 5.

Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT 1999, L 161, s. 1): 4., 5. 7., 26., 27., 41., 43. og 57. betragtning samt artikel 8, artikel 30, stk. 1, 3 og 4, artikel 38 og artikel 39, stk. 1.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene (EFT 2000, L 193, s. 39), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2004 af 10. marts 2004: regel nr. 1 i bilaget.

Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondenes interventioner (EFT 2001, L 63, s. 21): artikel 4 og artikel 7, stk. 3.

Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår proceduren for finansielle korrektioner af interventioner under strukturfondene (EFT 2001, L 64, s. 13): artikel 2, stk. 2.

Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT 2006, L 210, s. 25): artikel 105, stk. 1, og artikel 107.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1783/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFT 1999, L 213, s. 1).

Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT 2001, L 10, s. 33): artikel 4, stk. 3.

Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 [nu artikel 108 TEUF] (EFT 1999, L 83, s. 1): artikel 1 og 14.

Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte (EFT 1998, C 74, s. 9): punkt 4.12 og 4.14.

Anførte nationale forskrifter

Den hellenske forfatning: artikel 5, stk. 1, artikel 17, stk. 1, og artikel 25, stk. 1, litra d).

Nomos 3016/2002 gia tin eteriki diakivernisi, themata mishthologiu kai alles diataxis (lov nr. 3016/2002 om selskabsforvaltning, løn og andre bestemmelser) (FEK A' 110): artikel 35.

Dekret nr. 179846/EYS 2830/26.6.2002 fra økonomi- og finansministeren (FEK B' 999).

Tværministerielt dekret (KYA) nr. 192249/EYS 4057/19.8.2002 fra økonomi- og finansministeren i samråd med udviklingsministeren (FEK B' 1079), som ændret ved ministerielt dekret nr. 9216/EYS 916/12.2.-18.2.2004: artikel 1-5, 8-14 og 18.

Artikel 477 og 479 i den borgerlige lovbog.

Proedriko diatagma 178/2002 »Metra schetika me tin prostasia ton dikeomaton ton ergazomenon se periptosi metavivasis epichiriseon, engatastaseon i tmimaton engatastaseon i epichiriseon, se simmorfosi pros tin odigia 98/50/EK tu Symvuliu« (præsidentdekret nr. 178/2002, »Foranstaltninger om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter i overensstemmelse med Rådets direktiv 98/50/EF«) (FEK A' 162): artikel 1, artikel 2, stk. 1, litra a) og b), artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1 og 2.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Ved afgørelse nr. 4334/14.7.2004 fra generalsekretæren for regionen Vestmakedonien blev operationen med betegnelsen »Støtte til små og mellemstore virksomheder i regionen Vestmakedonien på turismeområdet, 2. bekendtgørelse« inkluderet i Foranstaltning 4.2 »Støtte – Tilskud til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder samt fremme af lokale produkter«, inden for det operationelle program for regionen Vestmakedonien 2000-2006, som var reguleret i forordning nr. 1260/1999 og 70/2001.
- 2 I denne sammenhæng indgav virksomheden »Gusios V. – Dangoumas G. AXE« den 10. maj 2004 en ansøgning til regionen Vestmakedonien om at blive

inkluderet i den ovennævnte investeringsoperation med henblik på renovering og modernisering af et hotelkompleks i Grevena kommune.

- 3 Ved afgørelse nr. 529/27.1.2005 fra generalsekretæren for regionen Vestmakedonien blev den ovennævnte virksomheds investering i renovering og modernisering af hotelkomplekset benævnt »AIGLI« godkendt og inkluderet i støtteordningen for små og mellemstore virksomheder og i den tematiske afdeling »Turisme« for et samlet beløb på 201 900 EUR, hvoraf et samlet støttebeløb på 90 000 EUR. Begyndelsesdatoen for udgifternes støtteberettigelsesperiode blev fastsat til den 10. maj 2004, og fristen for fuldførelse blev fastsat til 18 måneder efter godkendelsen af investeringen.
- 4 Genstanden for investeringen bestod i opførelse, forbedring og renovering af byggeinstallationer i et eksisterende hotel samt levering af hoteludstyr og et energibesparingsystem. Fuldførelsen af projektet ville skabe tre nye stillinger.
- 5 På den støttemodtagende virksomheds anmodning af 20. september 2006 blev den ovennævnte afgørelse nr. 529/27.1.2005 ændret hvad angår virksomhedens ejendomsretlige forhold, og afgørelsen vedrørende fuldførelse nr. 60654/2797/8.6.2006 konstaterede, at det godkendte projekt var blevet fuldført inden for den fastsatte frist, og at der var blevet skabt tre nye stillinger.
- 6 Efter en kontrol af det ovennævnte projekt udarbejdede den kompetente arbejdsgruppe den 5. november 2009 en kontrolrapport, hvori gruppen foreslog tilbagesøgning hos den endelige støttemodtager af det samlede offentlige tilskudsbeløb, svarende til 90 000 EUR. Dette beløb blev ikke anset for at være retmæssigt modtaget, fordi det i forbindelse med undersøgelse af regnskabsbøger og driftstilladelser vedrørende det tilskudsmodtagende hotelkompleks »AIGLI« blev konstateret, at appellanten den 9. november 2006 havde overført hotelkomplekset til selskabet med begrænset ansvar »Gusios Veos – enkeltmandsselskab med begrænset ansvar«, således at pligten til ikke at overføre den støttemodtagende virksomheds formue i form af fast ejendom i en periode på fem år regnet fra afgørelsen om fuldførelse af investeringen ikke blev overholdt, hvilket udgjorde en overtrædelse af artikel 7, stk. 7, i den ovennævnte afgørelse nr. 529/27.1.2005 (som indeholder en bestemmelse, som er identisk med stk. 5 i artikel 18 i tværministerielt dekret nr. 192249/EYS 4057/2002).
- 7 Den nævnte kontrolrapport blev meddelt appellanten, som fremsatte indsigelser, men disse blev ikke taget til følge ved afgørelse fra generalsekretæren for regionen Vestmakedonien.
- 8 Ved notat nr. 222/19.7.2010, som den kompetente tjenestemand sendte til vicesekretæren for økonomi, konkurrence og søfart som besvarelse af appellants anmodning om ændring af investeringsprogrammets endelige støttemodtager således, at investeringsprogrammet blev overdraget til en ny enhed, nærmere bestemt selskabet »Gusios Veos – enkeltmandsselskab med begrænset ansvar«,

blev appellanten orienteret om, at den havde pligt til at beholde formuen i form af fast ejendom indtil den 8. juni 2011.

- 9 I samme notat blev det endvidere foreslået, at det offentlige tilskud skulle tilbagebetales proportionalt, dvs. at tilbagesøgningen af uberettiget udbetalt støtte skulle nedsættes til 82 500 EUR, eftersom det af appellanten modtagne samlede tilskudsbeløb, svarende til 90 000 EUR, skulle fratrækkes beløbet svarende til de fem måneder, i hvilke appellanten drev hotelkomplekset i overensstemmelse med pligten til at beholde formuen i form af fast ejendom.
- 10 Viceministeren for økonomi, konkurrence og søfart udstedte efterfølgende dekret nr. 3411/A.Pl.3704/3.8.2010, hvormed appellanten blev genstand for en finansiel korrektion for et beløb på 82 500 EUR, hvoraf 75% udgjorde midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og 25% midler fra Det Nationale Investeringsprogram (DNI), som følge af overtrædelse af artikel 18 i det nævnte tværministerielle dekret nr. 192249/EYS 4057/2002.
- 11 Appellanten anfægtede dette dekret ved først at indgive en klage, som Første Afdeling i revisionsretten forkastede ved den anfægtede afgørelse.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 12 Appellanten har fremsat tre anbringender til støtte for sin appel. Det første anbringende vedrører forkert fortolkning og anvendelse af artikel 30, stk. 4, i forordning nr. 1260/1999 og artikel 18, stk. 5, i tværministerielt dekret nr. 192249/EYS 4057/2002, som blev vedtaget til gennemførelse af den nævnte forordning, sammenholdt med proportionalitetsprincippet, for så vidt som den anfægtede afgørelse lagde til grund, at overførslen af den finansierede bedrift udgjorde en automatisk grund til at tilbagesøge den indrømmede støtte, uden at undersøge, om investeringen reelt blev genstand for en væsentlig ændring af betingelserne for gennemførelse, og om der reelt blev opnået en uretmæssig fordel eller ej.
- 13 Med det andet anbringende har appellanten påberåbt sig formelle mangler i proceduren, navnlig manglende begrundelse og tilsidesættelse af bestemmelserne om bevisførelse, fordi virksomhedens klagepunkter blev forkastet i den anfægtede afgørelse uden vurdering af realiteten i appellantens argumenter om dette emne, dvs. at appellanten ikke opnåede en uretmæssig fordel ved den omhandlede overførsel. Overførslen blev nærmere bestemt for det første gennemført til et selskab, som tilhører en af appellantens to aktionærer, og var nødvendig af hensyn til selskabets økonomiske og tekniske lønsomhed, og for det andet ville den omhandlede overførsel – på grund af den automatiske anvendelse af den almindelige nationale bestemmelse i den borgerlige lovbogs artikel 479, som omfatter overførsler af virksomheder og fastsætter, at overdrageren hæfter solidarisk med erhververen for den overførte virksomheds gældsforpligtelser indtil virksomhedens værdi – under alle omstændigheder sikre, at det erhvervende selskab ville overholde sine langsigtede forpligtelser.

- 14 Afslutningsvis vedrører det tredje anbringende tilsidesættelsen af forfatningens artikel 5, stk. 1, artikel 17, stk. 1, og artikel 25, stk. 1, litra d), som sikrer friheden til at oprette og drive egen virksomhed samt ejendomsretten, sammenholdt med proportionalitetsprincippet. Appellanten har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse fejlagtigt lagde til grund, at appellanten retmæssigt blev genstand for en finansiel korrektion med dette beløb til trods for, at appellanten overholdt alle langsigtede forpligtelser, og at formålet med støtten blev opnået.
- 15 Den hellenske stat har nedlagt påstand om frifindelse.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 16 For så vidt angår det første anbringende har revisionsrettens plenarforsamling anført følgende: For det første drøftede Domstolen i dom af 14. november 2013, Comune di Ancona (C-388/12, EU:C:2013:734), spørgsmålet om betydningen af artikel 30, stk. 4, i forordning nr. 1260/1999 og princippet om en vedvarende operation i tilfælde af en koncession om offentlige tjenesteydelser tildelt af den offentlige enhed, der endeligt skulle modtage den omhandlede finansiering, til en tredjepart, som også var en offentlig enhed, og ikke i tilfælde af overførsel af en virksomhed, dvs. såfremt den endelige støttemodtager fuldstændigt afhænder aktivet og overfører det til en privat tredjepart som i den omhandlede situation.
- 17 For det andet fortolkede Domstolen i dom af 8. maj 2019, Järvelaev (C-580/17, EU:C:2019:391), de relevante, men ikke identiske, bestemmelser i artikel 72 i forordning nr. 1698/2005 i et tilfælde, som ikke vedrørte en overførsel, men en udlejning af det finansierede udstyr, dvs. en aftalemæssig koncession vedrørende brugen og udnyttelsen af udstyret, og ikke vedrørende ejendomsretten hertil.
- 18 41. betragtning til forordning nr. 1260/1999 samt overskriften og ordlyden af forordningens artikel 30 knytter for det tredje operationernes finansiering til princippet om en vedvarende operation, og i henhold til regel nr. 1 i forordning nr. 1685/2000 bør de relevante nationale bestemmelser i princippet gælde for adgangen til finansiering.
- 19 Som Domstolen bemærkede i dom af 3. september 2014, Baltlanta (C-410/13, EU:C:2014:2134, præmis 38 og 39), indeholder artikel 38, stk. 1, i forordning nr. 1260/1999 for det fjerde en ikke-udtømmende liste over foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser, herunder oprettelse af forvaltnings- og kontrolsystemer (forordning nr. 438/2001), for at forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder, mens artikel 39 i forordning nr. 1260/1999 udtrykkeligt fastsætter, at medlemsstaterne i første række er ansvarlige for at forfølge uregelmæssigheder, herunder træffe foranstaltninger vedrørende enhver væsentlig ændring, der påvirker bl.a. gennemførelsesbetingelserne for eller kontrollen med en intervention, samt for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner.

- 20 Begrebet »uregelmæssighed« som omhandlet i artikel 38, stk. 1, artikel 39, stk. 1, i forordning nr. 1260/1999, artikel 2 i forordning nr. 448/2001, og artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 2988/95 omfatter for det femte enhver overtrædelse af EU-retten og den relaterede nationale lovgivning, der skader eller vil kunne skade Unionens budget, uden at pålæggelsen af tilbagesøgningsforanstaltninger eller sanktioner (artikel 4 og 5 i forordning nr. 2988/95) nødvendigvis medfører specifikke finansielle følger (jf. dom af 1.10.2020, Elme Messer Metalurgs, C-743/18, EU:C:2020:767, præmis 67).
- 21 For det sjette indeholder forordning nr. 70/2001 og retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte også bestemmelser om varigheden af støttemodtagende små og mellemstore virksomheder som en betingelse for, at statsstøtteordninger er fritaget for anmeldelsespligten til Europa-Kommissionen; ved manglende overholdelse af disse bestemmelser har staterne pligt til at tilbagesøge støtten i medfør af artikel 108, stk. 3, TEUF og artikel 14 i forordning nr. 659/1999.
- 22 Afslutningsvis fastsætter de mere specifikke nationale bestemmelser, som udgjorde grundlaget for at tillægge appellanten ansvar – dvs. bestemmelserne i tværministerielt dekret 192249/EYS 4057/2002 – et i princippet absolut forbud mod overførsel af en støttemodtagende virksomheds formue i form af fast ejendom i en periode på fem år regnet fra afgørelsen om gennemførelse af investeringen, og den ansøgende økonomiske aktør skal acceptere dette forbud, for at dennes infrastruktur kan inkluderes i den omhandlede støtteordning.
- 23 Plenarforsamlingen finder, at den ovennævnte retlige orden skal fortolkes i lyset af chartrets artikel 16, 17, 52 og 53, sammenholdt med artikel 1 i tillægsprotokol (nr. 1) til EMRK, ifølge hvilke restriktioner for friheden til at oprette og drive egen virksomhed og for ejendomsretten kan tillades i det omfang, hvor de forfølger et legitimt formål af almen interesse og overholder proportionalitetsprincippet. Af ovennævnte grunde har den forelæggende ret rejst det første præjudicielle spørgsmål.
- 24 Angående det andet anbringende har plenarforsamlingen anført, at der ifølge appellanten skal lægges afgørende vægt på de omstændigheder, hvorunder overførslen af den omhandlede virksomhed fandt sted. Appellanten har gjort gældende: a) at overførslen var resultatet af en aftale mellem appellants aktionærer og blev gennemført af appellanten, i sin egenskab af endelig støttemodtager, til et selskab, hvori en af appellants aktionærer har andele, med henblik på at sikre selskabets finansielle lønsomhed og overholdelse af langsigtede forpligtelser; b) at overførslen blev gennemført i overensstemmelse med den borgerlige lovbogs artikel 477 og 479 samt præsidentdekret nr. 178/2002, som i princippet sikrer beskyttelsen og bevarelsen af stillinger i den erhvervende virksomhed, idet den erhvervende arbejdsgiver overtager en ubegrænset hæftelse; og c) at de operationelle og økonomiske betingelser for operationens gennemførelse ikke blev ændret i forhold til formålene med støtten som fastsat i forordning nr. 70/2001 og Europa-Kommissionens retningslinjer for

statsstøtte med regionalt sigte, fordi genstanden for virksomheden, dvs. hotelkomplekset, forblev uforandret, og de respektive stillinger blev bevaret.

- 25 Plenarforsamlingen finder, at sagsøgerens argumenter, som redegjort for i foregående præmis, skal vurderes i lyset af chartrets artikel 16, 17, 52 og 53, sammenholdt med artikel 1 i tillægsprotokol (nr. 1) til EMRK, som anført ovenfor. Af ovennævnte grunde har den forelæggende ret rejst det andet præjudicielle spørgsmål.
- 26 Hvad afslutningsvis angår det tredje anbringende har plenarforsamlingen anført, at den foreliggende situation er omfattet af følgende omstændigheder: i) de relevante bestemmelser i forordning nr. 1260/1999 indeholder vage og utilstrækkeligt klare juridiske begreber såsom »væsentlig ændring« og »uretmæssig fordel«, som blev fortolket første gang i 2013 i Comune di Ancona-dommen og herefter i 2019 i Järvelaev-dommen, dog inden for rammerne af en anden forordning; ii) ordlyden af de omhandlede nationale bestemmelser indeholder et absolut forbud mod overførsel af den støttemodtagende virksomhed; iii) den omhandlede overførsel var resultatet af en aftale mellem virksomhedens oprindelige aktionærer, som blev truffet af lønsomhedshensyn, og som i princippet begrundede en fravigelse fra de almindelige overførselsbetingelser på det relevante marked; iv) denne overførsel var omfattet af betingelserne i den borgerlige lovbogs artikel 477 og 479 samt præsidentdekret nr. 178/2002, uden nogen ændring af genstanden og de til infrastrukturen oprettede stillinger; v) støttemodtageren indgav i god tro en forhåndsmeddelelse om overførslen til den kompetente nationale myndighed, som rettidigt havde mulighed for at foretage kontroller og forebygge enhver uregelmæssighed; og vi) tilbagesøgningen af støtten synes ikke at svare til erstatningen for en specifik og skønnet skade for Unionens budget. Plenarforsamlingen har tilføjet, at Domstolen i dom af 26. maj 2016, Ezernieki (C-273/15, EU:C:2016:364), angående en relateret støtteordning til landbruget, men i lyset af en retlig ramme, som ikke vedrørte støttemodtagerens overholdelse af langsigtede forpligtelser, fastslog, at støttemodtageren, for så vidt som denne ikke opfylder betingelserne for ydelse af støtte (finansieringsbetingelserne), i princippet ikke er omfattet af den beskyttelse, som følger af chartrets artikel 17.
- 27 Efter plenarforsamlingens opfattelse skal de specifikke omstændigheder i den foreliggende sag og de relevante bestemmelser i den afledte EU-ret og i den nationale lovgivning undersøges i lyset af chartrets artikel 17, 52 og 53, sammenholdt med artikel 1 i tillægsprotokol (nr. 1) til EMRK, og i lyset af retssikkerhedsprincippet. Af ovennævnte grunde har den forelæggende ret rejst det tredje præjudicielle spørgsmål.